

«Γνωρίζω την Ελληνική μου ταυτότητα»: Η συναρπαστική ζωή των ηρώων της Ελληνικής Επανάστασης

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)
[/ Πολυμέσα - Multimedia](#)

Η Εκκλησία ήταν εκείνος ο χώρος όπου ελάμβαναν χώρα τα γεγονότα, με την ευλογία της. Η ευλογία των όπλων ήταν μία αυτονόητη εκκίνηση για μια μάχη. Ήταν άρρηκτα δεμένη η Εκκλησία με τον λαό, γιατί ο λαός είναι η Εκκλησία. Οι Έλληνες πολεμούσαν υπέρ πίστεως και πατρίδος.

Συνεχίστηκε την Τρίτη 14 Δεκεμβρίου, με την 36η συνέχεια, η σειρά διαλέξεων που πραγματοποιεί ο Εικαστικός και Συγγραφέας κ. Βαγγέλης Παππάς, με γενικό τίτλο «Γνωρίζω την Ελληνική μου ταυτότητα», στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Η διάλεξη αφορούσε το 3ο μέρος από το αφιέρωμα στην Ελληνική Επανάσταση και μεταδόθηκε από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Η συνάντηση αποτέλεσε μία συνέχεια της παρουσίασης της ελληνικής επανάστασης, μέσα από το πρίσμα των μεγάλων ηρώων της, και ιδιαίτερα του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη και του Γεώργιου Καραϊσκάκη.

Ο Κολοκοτρώνης επιστρέφει στην Πελοπόννησο στις 6 Ιανουαρίου 1821, μετά από 15 χρόνια απουσίας του στα Επτάνησα, με σκοπό να προετοιμάσει το έδαφος για την επανάσταση, στην περιοχή της Μάνης, κατόπιν των εντολών που είχε από την Φιλική Εταιρεία.

Ο Κολοκοτρώνης έρχεται με εντολή από τον Αλέξανδρο Υψηλάντη, που είναι ο αρχηγός της Φιλικής Εταιρείας, ότι η επανάσταση θα ξεκινήσει ανήμερα του Ευαγγελισμού, όμως το μυστικό είχε πλέον διαδοθεί και έπρεπε η επανάσταση να επισπευσθεί.

Η επανάσταση ξεκίνησε σε δύο μέτωπα. Το πρώτο μέτωπο είναι στις 22

Φεβρουαρίου στην Μολδοβλαχία, με τον Αλέξανδρο Υψηλάντη. Το άλλο μέτωπο, ως αντιπερισπασμός, ετοιμάζεται στη νότια Ελλάδα.

Στις 17 Μαρτίου, ο Επίσκοπος Παλαιών Πατρών Γερμανός, βρίσκεται στην Αγία Λαύρα, στα Καλάβρυτα. Την ημέρα αυτή, Έλληνες αγωνιστές πολιορκούν τους πύργους των Καλαβρύτων, οι οποίοι πέφτουν στις 21 Μαρτίου και αυτή αποτελεί την πρώτη επαναστατική ενέργεια και τότε ξεκινάει στην πραγματικότητα, η επανάσταση στο νότο.

Στις 22 Μαρτίου μπαίνουν οι Έλληνες στην Πάτρα και ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ορκίζει τους αγωνιστές. Την επόμενη ημέρα, ο Κολοκοτρώνης, ο Παπαφλέσσας και ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, απελευθερώνουν την Πάτρα.

Η Εκκλησία ήταν εκείνος ο χώρος όπου ελάμβαναν χώρα τα γεγονότα, με την ευλογία της. Η ευλογία των όπλων ήταν μία αυτονόητη εκκίνηση για μια μάχη. Ήταν άρρηκτα δεμένη η Εκκλησία με τον λαό, γιατί ο λαός είναι η Εκκλησία. Οι Έλληνες πολεμούσαν υπέρ πίστεως και πατρίδος.

Ο Σουλτάνος Μαχμούτ Β΄ με το που ξεκινάει η ελληνική επανάσταση, αποφασίζει να εξαπολύσει διωγμούς και σφαγές μέσα στην Κωνσταντινούπολη και ευρύτερα. Σφαγιάστηκαν πλήθος Φαναριωτών, πάρα πολλοί κληρικοί και ανάμεσα τους ο Μητροπολίτης Εφέσου Διονύσιος Καλλιάρχης.

Πέρα από τα μεγάλα επαναστατικά κινήματα, πέρα από τα αναρίθμητα πλήθη κλεφτουριάς πάνω στα βουνά, σύμβολα ελευθερίας, υπήρξε κι άλλο ένα συγκλονιστικό φαινόμενο, το οποίο και αυτό οδήγησε στην ελληνική επανάσταση, οι Νεομάρτυρες.

Είναι ένας από τους πολύ σημαντικούς λόγους, που δεν εξισλαμίστηκε ο ελληνικός κόσμος και στην πραγματικότητα είναι οι προάγγελοι της επανάστασης.

Οι Νεομάρτυρες είναι εκείνοι που έδωσαν την ζωή τους για την πίστη τους, για την Εκκλησία. Η προσφορά τους είναι καθοριστική γιατί με την θυσία τους, αναστήλωσαν την συνείδηση των καταπιεσμένων Ελλήνων, ανακόποντας τα διαρκή κύματα εξισλαμισμού, τα οποία χτυπούσαν πάνω στον βράχο που λέγεται ελληνικό πείσμα.

Μένοντας ο χριστιανός αμετακίνητος στην πίστη του, διέσωζε ταυτόχρονα και την ελληνική του συνείδηση. Οι Νεομάρτυρες έδειξαν με το μαρτύριο τους, πως το μοναδικό μονοπάτι για την ελευθερία, είναι η θυσία.

Μεγάλη ομάδα νεομαρτύρων είναι τα νέα παιδιά και ένας από αυτούς τους

μάρτυρες είναι ο άγιος Μιχαήλ Μπακνανάς που ήταν Αθηναίος και αρνούμενος να προσκυνήσει το ισλάμ, οι Τούρκοι τον αποκεφάλισαν.

Στις 10 Απριλίου 1821, οι Τούρκοι παύουν από Οικουμενικό Πατριάρχη τον Γρηγόριο Ε΄, που αρνήθηκε να αφήσει το ποίμνιο του και να φύγει για να σώσει την ζωή του, τον συλλαμβάνουν και τον απαγχονίζουν μπροστά στην πύλη του Πατριαρχείου. Παρέμεινε κρεμασμένος για τρεις ημέρες, εξευτελιζόμενος από τον όχλο, ενώ την σορό του, την πέταξαν μέσα στον Βόσπορο.

Μετά την ήττα του Αθανασίου Διάκου και των στρατευμάτων του στην μάχη της Αλαμάνας, λίγες ημέρες μετά την εκτέλεση του Γρηγορίου Ε΄, του προτάθηκε να αλλαξοπιστήσει, αλλά ο Αθανάσιος Διάκος διατράνωσε την εθνικότητα του, ότι είναι Έλληνας, άρα και χριστιανός, αφού ήταν εντελώς ταυτόσημα πράγματα για εκείνη την εποχή.

Για να ακολουθήσει ο φρικτός και μαρτυρικός του θάνατος από τους Τούρκους, στις 24 Απριλίου. Αυτοί οι ποταμοί των αιμάτων, αυτές οι θυσίες, έφεραν την ελευθερία, την οποία βιώνουμε εμείς σήμερα.

Μία πάρα πολύ σημαντική μάχη, είναι αυτή του Βαλτετσίου, που αποτελεί την πρώτη μεγάλη νίκη των Ελλήνων κατά την διάρκεια της επανάστασης.

Η μάχη του Βαλτετσίου έγινε 12 και 13 Μαΐου και ήταν τόσο σημαντική η νίκη της, γιατί οι Έλληνες συντονίστηκαν, αποδέχτηκαν για αρχηγό τους τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, που ήταν όντως άξιος κι έτσι άνοιξε ο δρόμος για την πολιορκία και τη νίκη στην Τριπολιτσά.

Από την άλλη μεριά, για τον Γεώργιο Καραϊσκάκη, ο χειρότερος εχθρός ήταν η διχόνοια των Ελλήνων και πιο συγκεκριμένα ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος.

Γόνος πλούσιας οικογένειας Φαναριωτών, ήρθε στην Ελλάδα να βοηθήσει τον αγώνα από την φιλοπατρία του αλλά και την φιλοδοξία του. Αυτοανακηρύχθηκε πρίγκηπας και αποφάσισε ότι αυτός θα είναι ο ηγέτης του ελεύθερου ελληνικού κράτους.

Ήταν εξαιρετικά ραδιούργος και κατασκεύασε μία απίστευτη σκευωρία εναντίον του Καραϊσκάκη, ότι μέσω ενός συνεργάτη του είχε έρθει σε συμφωνία με τον Ομέρ Βρυώνη, να του παραδώσει το Μεσολόγγι, καθώς και τον ίδιο τον Μαυροκορδάτο και τον λόρδο Βύρωνα.

Οι αιτίες για αυτήν την σκευωρία, ήταν καταρχήν ότι ο Καραϊσκάκης, όπως και χιλιάδες άλλοι, ήταν μνημένοι στην Φιλική Εταιρεία και εκτιμούσε πολύ τον

Δημήτριο Υψηλάντη. Ο Μαυροκορδάτος και οι όμοιοι του, ήθελαν να εξαφανίσουν την Φιλική Εταιρεία και θεώρησαν ως εχθρούς τους στρατιωτικούς, αυτούς που πολεμούσαν για την ελευθερία και μισεί τον Καραϊσκάκη.

Η δεύτερη αιτία είναι η καταγωγή του Καραϊσκάκη, όπως και το λεξιλόγιο που χρησιμοποιούσε, ενώ ο Μαυροκορδάτος διέδιδε για τον Καραϊσκάκη, ότι ήταν άρρωστος και δεν μπορούσε να πολεμήσει. Έγινε μία παρωδία δίκης, αλλά το χαρτί που έφτιαξε ο Μαυροκορδάτος έλεγε ότι ήταν προδότης και του αφαίρεσαν όλα τα αξιώματα.

Αλλά ούτε κι ο Κολοκοτρώνης είχε καλύτερη μοίρα. Αυτός που κατέλαβε την Τρίπολη, που έδωσε την τεράστια νίκη εναντίον του Δράμαλη, αποδεικνύοντας την στρατιωτική του ιδιοφυΐα. Κι όμως η Κυβέρνηση του Κουντουριώτη θα τον φυλακίσει στην Ύδρα, κατά την διάρκεια των εμφύλιων συρράξεων του 1823-24.

Άλλος μεγάλος ήρωας, ήταν ο Κωνσταντίνος Κανάρης, που η είδηση ότι τιμώρησε ολοσχερώς αυτούς που κατέσφαξαν την Χίο, έκανε τον γύρο του κόσμου και θεωρήθηκε από τους ξένους ιστορικούς, ο πιο έξοχος εκπρόσωπος του ηρωισμού, που η Ελλάδα όλων των εποχών μπορεί να υπερηφανεύεται.

Τη διάλεξη μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: